

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1704/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Вучковић, адвокат из ..., против тужених 1. Грађевинско предузеће „7. јули“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Данило Ивановић, адвокат из ... и 2. Завод за изградњу града Београда, Београд, чији је пуномоћник Никола Калађурђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, вредност предмета спора 425.735,64 динара, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 149/2019 од 12.09.2019. године, у седници одржаној дана 05.11.2020. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених, изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 149/2019 од 12.09.2019. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Првог основног суда у Београду П 25016/2016 од 21.09.2018. године, у ставу првом изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. У ставу другом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно плате износ од 425.735,64 динара, са законском затезном каматом од 21.09.2018. године до исплате. У ставу трећем изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 336.169,00 динара, са законском затезном каматом. У ставу четвртом изреке обавезан је тужилац да туженом првог реда накнади трошкове парничног поступка у износу од 205.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 149/2019 од 12.09.2019. године, у ставу првом изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 283.823,76 динара, са законском затезном каматом од 21.09.2018. године до исплате, док се преко тог износа па до износа од 425.735,64 динара тужбени захтев одбија као неоснован. У ставу другом изреке преиначено је решење о парничним трошковима из става трећег изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 224.112,66 динара, на име трошкова парничног поступка. У ставу трећем изреке обавезан је тужилац да туженом првог реда накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 19.500,00 динара. У ставу четвртом изреке одбијена је као неоснована жалба туженог другог реда изјављена против одлуке из става првог изреке

првостепене пресуде. У ставу петом изреке одбијен је захтев туженог другог реда за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су засебно, преко својих пуномоћника, изјавили благовремене ревизије. Тужени првог реда другостепену пресуду побија због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а тужени другог реда из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизија тужених у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, па је утврдио да нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописан је цензус за изјављивање ревизије, који износи 40.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Предмет спора је накнада штете, а вредност коју тужени побијају ревизијама износи 283.823,76 динара. Из изложеног следи да ревизије тужених нису дозвољене по прописаном цензусу, будући да вредност предмета спора побијеног дела пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра на дан подношења тужбе.

Такође, ревизија није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку у којој је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима парничних странака.

У конкретном случају, другостепени суд је одржао главну расправу и делимично преиначио усвајајућу првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев за износ од 141.911,88 динара. У преосталом делу, тужени су обавезани на плаћање износа од 283.823,76 динара, па следи да је у том делу суштински потврђена првостепена пресуда (иако и у том делу другостепени суд користи термин „преиначење“). Стога, право на изјављивање ревизије у делу другостепене одлуке у коме су обавезани на плаћање, тужени не могу да црпе из дела пресуде који је преиначен у њихову корист и који отуда не побијају.

Из изложеног разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења, на тај начин што су ревизије тужених одбачене, као недозвољене.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић